

A JÓZSEF ATTILA UTCA

B R A S N Y Ó I S T V Á N

A levegőben kimondhatatlan apátlanság,
apátlanság és anyátlanság a levegőben.
A szél füstöt szaglász a sötétben,
kukoricalevelet csörget:
sárba, kopolyába sűrített viszontagság.

Emelkedő sohasem: csak lejtő és lejtő,
odamenet meg visszajövet is lefelé.
Két út menti feszület, hiábavaló érvelés –
a riadalom fut össze s alkot Stabat Matert,
s a dermedt éjszakától leáll az érverés.

Míntha hazája térképén aludna az ember.
Kivasalja, mint a vonatkerék.